

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 2073

Doknr.
681548

Dato
24-03-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 28. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 128 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz (IA).

Spørgsmål nr. 128:

"Vil ministeren redegøre for, om der i de sager, hvor børn af forældre med kronisk psykisk sygdom eller psykisk sårbarhed er anbragt udenfor hjemmet, er mulighed for, at bedsteforældre kan anses som en part i sagen med det formål at støtte forældrene og barnet, om der er mulighed for at fremme bedsteforældrenes rolle i sådanne situationer, og endelig om ministeren finder, at lovgivningen bør tage mere højde for sådanne situationer?"

Svar:

Efter servicelovens regler anses forældremyndighedsindehaverne samt barnet, der er fyldt 12 år, som parter i sager vedr. anbringelse af barnet uden for hjemmet. Der er efter serviceloven ikke adgang til, at bedsteforældre kan indtræde som part i sagen. Men bedsteforældre kan på anden vis spille en aktiv og støttende rolle for anbragte børn.

Kommunen skal således efter servicelovens § 68b stk. 4 forud for anbringelsen hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Det kan f.eks. være et familiemedlem, herunder bedsteforældre, eller en anden i netværket, som barnet har tillid til. Kommunen er forpligtet til aktivt at hjælpe barnet eller den unge med at identificere en person, som kan være barnet eller den unges støtteperson under anbringelsen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kommunens forpligtelse til systematisk at inddrage familie og netværk, jf. servicelovens § 47, samt forpligtelsen til forud for anbringelsen at have undersøgt de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne jf. lovens § 50, stk. 5.

Herudover blev det med aftalen om Børnene Først aftalt, at barnets stemme skal styrkes i egen sag og dermed i afgørende beslutninger vedrørende barnets hverdag.

Aftaleparterne blev derfor enige om, at barnet skal have selvstændig partsstatus som 10-årig, mod 12 år i dag. Med selvstændig partsstatus følger en række rettigheder. Barnet får således adgang til at kunne klage over afgørelser, der bliver truffet i sagen, ligesom barnet i sager om anbringelse uden samtykke får ret til gratis advokatbistand. Samtidig skal kommunen gøre

barnet bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og udtale sig, inden afgørelsen træffes. Regeringen har valgt at videreføre initiativerne i aftalen, og ændringen af alder for selvstændig partsstatus vil derfor indgå i det kommende lovforslag om Barnets Lov.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister